Lietas Nr. C37129015
Lietas arhīva Nr. C-0325-16/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā 2016.gada 6.janvārī

Tukuma rajona tiesa
tiesnese A.Vancāne
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu

k o n s t a t ē j a:

Prasītāja/pers. A/ 2015.gada 21.oktobrī iesniedza maza apmēra prasību, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu, lūdz piedzīt no atbildētāja /pers. B/ uzturlīdzekļus bērnu /pers. C/ un /pers. D/ uzturam Ministru Kabineta noteiktajā minimālā apmērā, ņemot vērā bērnu vecumu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājs ir bērnu tēvs, bērni ir prasītājas apgādībā. Atbildētājam ir pienākums apgādāt savu bērnus, bet viņš to nedara.

Prasība pamatota ar Civillikuma 179.pantu un Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37 „Noteikumu par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērniem".

Prasītāja nav lūgusi uzklausīšanu tiesas sēdē.

2015.gada 30.novembrī Tukuma rajona tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi par prasību, kuros norādīts, ka prasību atzīst daļēji. Var atļauties katram bērnam maksāt 60 EUR mēnesī. Atbildētājs nav lūdzis uzklausīšanu tiesas sēdē (lietas 17.-19.lapa).

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesei.

Pārbaudījusi un novērtējusi rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

No lietas materiālos esošām dzimšanas apliecību kopijām redzams, ka 2011.gada 22.februārī dzimusi /pers. C/, bet 2009.gada 5.janvārī dzimis /pers. D/. Bērnu vecāki ir /pers. B/ un /pers. A/ (lietas 6.,7.lapa).

Bērni dzīvo kopā ar prasītāju, kura realizē bērnu aprūpi un uzraudzību, tas ir, nodrošina bērniem uzturu, aprūpi, attīstību, audzināšanu un bērnu individuālās intereses.

Civillikuma 179.pants nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Saskaņā ar Civillikuma 177.pantu bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšanu, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Atbildētājs iebildis uzturlīdzekļu apmēriem, norādot, ka var maksāt katram bērnam 60 EUR mēnesī.

Tiesa atzīst, ka atbildētājam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir jāpiedalās bērnu uzturēšanā. Atbildētāja pienākums ir nodrošināt sevi ar pastāvīgiem ienākumiem, kas ļautu pildīt likumā noteiktos vecāku pienākumus.

Civilprocesa likuma 97.panta pirmā daļa nosaka, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 2. panta pirmā daļa nosaka, ka bērnam kā fiziski un intelektuāli nenobriedušai personai vajadzīga īpaša aizsardzība un gādība. Šā likuma 10.pants nosaka, ka bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību, katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

Civillikuma 179.panta piektā daļa, kurā ir noteikts, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Tiesa uzskata, ka uzturlīdzekļi piedzenami pieprasītajā apmērā, kas atbilst valstī noteiktajam minimālajam uzturlīdzekļu apmēram, ņemot vērā bērnu vecumu.

Kā izriet no lietas materiāliem atbildētājs materiāli nenodrošina savu bērnu uzturēšanu. Tiesa uzskata, ka uzturlīdzekļu apmērs nosakāms atbilstoši Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo

uzturlīdzekļu apmēru bērniem" prasībām.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus katram bērnam līdz 7 gadu vecumam – 25 % no Ministru Kabineta noteiktās minimālās mēneša algas, savukārt no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no Ministru Kabineta noteiktās minimālās mēneša algas. Minimālā mēneša darba alga līdz 2015.gada 31.decembrim bija 360 EUR, bet no 2016.gada 1.janvāra 370 EUR.

No lietas materiālos esošām dzimšanas apliecību kopijām konstatējams, ka lietas izskatīšanas laikā /pers.C/ ir 4 gadi, bet /pers.D/ 6 gadi. Līdz ar to minimālais uzturlīdzekļu apmērs nedrīkst būt zemāks par 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas. Tā 2015.gadā minimālā alga bija noteikta 360 EUR mēnesī, līdz ar to uzturlīdzekļu apmērs bērniem, kuri ir vecumā līdz 7 gadiem, līdz 2015.gada 31.decembrim ir 90 EUR mēnesī, bet no 2016.gada 1.janvāra 92 EUR mēnesī, kamēr netiek mainīta minimālā darba alga valstī.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā ir pamats ņemt vērā un piemērot Civillikuma 179. pantā norādīto, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto iztikas minimumu un bērnu vecumu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājai jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Konkrētajā gadījumā uzturlīdzekļu apmērs valstī noteiktā minimālā apmērā pēc tiesas ieskata ir minimāla summa, kas nepieciešama bērna izglītošanai un iztikai.

Tiesa uzskata, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami strīda izšķiršanai, tāpēc tiesa atzīst, ka prasība apmierināma, uzturlīdzekļi piedzenami valstī noteiktā minimālā apmērā, ņemot vērā bērnu vecumu.

Tā kā prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērna uzturam Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā, tādēļ tiesa uzskata, ka nebūtu vērtējams pušu mantas stāvoklis, jo minimālais uzturlīdzekļu apmērs katram vecākam ir jānodrošina katru mēnesi savam bērnam neatkarīgi no mantas stāvokļa.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 29.augustā lietā Nr. SKC-556 ir atzinis, ka iztulkojot Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, prasības par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā. Līdz ar to tiesa uzskata, ka ar tiesas spriedumu uzturlīdzekļu maksāšanas pienākuma sākuma brīdi var noteikt prasības celšanas brīdi.

Tiesības saņemt uzturlīdzekļus prasītājai radušās ar pieteikuma iesniegšanas dienu, kad prasītāja vērsās tiesā ar likumu nodrošināto tiesību saņemt uzturlīdzekļus bērnu uzturam, tāpēc uzturlīdzekļi piedzenami no 2015.gada 21.oktobra.

Uzturlīdzekļu piedziņa ar tiesas spriedumu neliedz atbildētājam sprieduma izpildes laikā pierādīt iepriekš samaksāto uzturlīdzekļu apmēru, atskaitot to no piespriestās summas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Tā kā prasītāja no tiesas izdevumu samaksas šajā lietā ir atbrīvota uz Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punkta pamata, tiesas izdevumi ir piedzenami valsts ienākumos no atbildētāja.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktam prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu. Līdz ar to valsts nodeva tiek aprēķināta no prasības summas (90 x 2) x 12 mēneši = 2160 EUR. Tādējādi, no atbildētāja atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu piedzenama valsts nodeva 321 EUR (320,10 *euro* plus 4 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 2134 *euro*). No atbildētāja piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādi un izsniegšanu pusēm 8,00 EUR (lietas 2.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu spriedums izpildāms labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ievērojot Civilprocesa likuma 250.[27] pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā uzturlīdzekļus bērnu /pers. C/, personas kods /personas kods/, un /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam ik mēnesi līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas , bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecumam ik mēnesi 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas katram, sākot no 2015.gada 21.oktobra līdz katra bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus, kas saistīti ar valsts nodevu par uzturlīdzekļu piedziņu 321,00 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 8,00.

Noteikt /pers. B/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei, tiesas izdevumu samaksai, 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās likumīgā spēkā.

Valsts nodeva 321,00 EUR (trīs simti divdesmit viens *euro*) iemaksājama: saņēmējs: Valsts kase, NMR90000050138, konts LV55TREL1060190911200, saņēmēja banka – Latvijas Banka kods TRELLV22, mērķis – valsts nodeva tiesu iestādē.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami 8,00 EUR (astoņi *euro*) iemaksājami: saņēmējs-Tiesu administrācija, Mūkusalas iela 41b NMR 90001672316, konta Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis-ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Maksājumu apliecinoši dokumenti sprieduma labprātīgas izpildes termiņā iesniedzami Tukuma rajona tiesas kancelejā, pretējā gadījumā tiesa nodos spriedumu par tiesas izdevumu piedziņu piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas 2016.gada 6.janvāra apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Tiesnese A.Vancāne